

חיי אדם חלק ב-ג (הלכות שבת ומועדים) כלל קמז

כל נדרי ואסרי ושבועי ונדויי וחרמי וקונמי וכינויי וקנסי די נדרנא ודי אשתבענא ודי חרמנא ודי אסרנא על נפשתנא מיום הכפורים שעבר עד יום הכפורים הזה שבא עלינו לשלום ומיום הכפורים הזה עד יום הכפורים שיבא עלינו לשלום, נדרנא לא נדרי, ושבוענא לא שבועי, ונדוינא לא נדויי, וחרמנא לא חרמי, ואסרנא לא אסרי. כולהון אתהרטנא בהון. יהא רעוה די יהון שביתין ושביקין, לא שרירין ולא קימין.

ערוך השולחן אורח חיים סימן תרכ

ומה שתמיהני דהנה הרא"ש שלהי יומא והטור בס"ל זה הביאו בשם הגאונים לומר בשחרית ה' פעמים ויעבור וי"א י"ג פעמים כנגד י"ג מדות וי"א ז' פעמים ובמוסף ז' פעמים וכן במנחה ע"ש ואנחנו אין מזכירין אפילו פעם אחת ויש מנהגים שאין להם עיקר ונוזהרים בהם וזה שהוא מהגאונים ובהזכרת י"ג מידות ואין נוזהרים בזה [וזה נצמח הכל מאריכת הניגונים עד שלא נשאר זמן לומר סליחות ואמירת י"ג מדות א"א בלא אמירת סליחות וכבר צווחו גאוני עולם על החזנים אך אין כח בדינו למחות וד' יכפר]:

נשמת אדם חלק ב-ג (הלכות שבת ומועדים) כלל קמה

ג בסדר עבודה שלנו המתחיל אמיץ כח יש כמה דברים שצריכים עיון, ואני הגהתי במחזור שלי בעבודת התמיד של שחר "והוא קבל וזרק" הגהתי עפ"י סדר אתה כוננת לפנים להיכל נכנס להיטיב ה' נרות. ואחר כך צ"ל "פרש הקטיר והטיב" דקאי על הטבת ב' נרות דקי"ל כרבנן דבקטורת מפסיק להטבת הנרות. מה שכתוב "אנא בשם סלח נא מחל נא" טעות סופר וצ"ל "אנא בשם כפר נא" כו'. וכך היה מונה ראוי לומר ד' פעמים כמו שכתב במהרי"ל דהיינו ב' פעמים כמו שנדפס ועוד פעם ג' לאחר "כמשפט כפורת". וצ"ל "וכך היה מונה" ואחר כך "רגש ושנה והזה מדם שעיר" ו"כך היה מונה". מה שכתוב "שבע על טהרו ובקרניו ארבע" זה דלא כהלכה דמתחלה הזה על הקרנות ואחר כך על טהרו, והגהתי שם "והזה בקרניו ד' ושבע על טהרו".

מה שכתוב "תרב חטאת ומוספין" צ"ע דזה לא כמאן, דאילו לרבי אליעזר כל המוספין היו קריבין עם תמיד של בין הערבים בטבילה ה', והפייטן חשב מוספין בטבילה ג', ואי לרבי עקיבא דפסק הרמב"ם כוותיה כל המוספין היו עם תמיד של שחר חוץ משעיר החיצון, ואי לשיטת הרא"ש לר"ע מקצת המוספין נעשות עם של שחר ומקצתן עם של הערבים, ולכן הגהתי לעיל אחר סדר תמיד של שחר "כשסיים פעולת כליל השלים ועשה כסדר ואחר התמיד מקריב פר העולה וז' כבשים של מוסף היום" והיינו כשיטת רמב"ם, או לומר "פר העולה ומקצת מן הכבשים של מוסף" והיינו לרא"ש. ובטבילה ג' הגהתי "שלוש וטבל פזים עט וקידש תיכף ועשה שעיר הנעשה בחוץ ואילו ואיל העם תרב חטאת ומנחת מוספין ונסכה הקריב כחוק".

ועוד כתוב שם "תר וקידש פשט וטבל" וקידש הוא ט"ס, דקידוש הוא אחר הליבישה, ולכן צ"ל "פשט טבל תכריך בידים עט וקידש ונכנס לדביר":